

STÄMMNING

Nr 3 2014

Ordförande har ordet

Vilken sommar vi har haft! Jag tänker naturligtvis på vädret som bjudit på mer sol och värme än vi har haft på många år. Men jag tänker också på att det har varit en mycket lyckad folkmusiksommar här i vårt län.

Siggebohyttan var som vanligt först ut bland stämmorna och i år liksom förra året deltog många barn och ungdomar. Från Unga Glysar-läget på Uskavigården kom närmare 50 barn i åldrarna 7-14 år. De avslutade tvådagarsläget med att delta på stämman både i allspellet och med eget uppspel där de visade prov på vad de lärt sig. Imponerande! Vi hoppas att läget återkommer nästa år och att därmed en gammal tradition har återupptagits. Barnen är ju vår framtid, så inget är viktigare än att ge dem chansen att prova på att spela folkmusik. Stort tack till de duktiga lärarna Ingrid Ekman, Karin Nordberg, Anna Johansson och Camilla Friman!

En ny stämman, en Folkmusikfest till Blinda Petters minne, skapades i Stripa gruvmiljö en lördag i juli av Bergslagenas spelmansgille. Det blev på alla sätt en succé! Stämman innehöll förutom allspel, uppspel och buskspel, två konserter, dans, soppa, öl och fika. Den

besöktes sammanlagt av över 500 personer, varav c:a 70 spelmän. Solen sken större delen av eftermiddagen i kapp med spelmän och publik och tillställningen gav verkligen mersmak. Jag hoppas verkligen att denna stämman kommer igen och blir till en ny tradition. Bra jobbat Bergslagenas spelmansgille, tack ska ni ha!

Brevens bruk-stämman är en återuppväckt tradition som i år hölls för femte året i rad i nutid (startade någon gång på -50-talet men dog ut på -70-talet). Årets stämman var välbesökt, c:a 70 spelmän och c:a 200 publik. Spelkurs, danskurs, allspel med låtar från de deltagande spelmansförbun-

den: Södermanland, Östergötland och Örebro län, uppspel och sedan buskspel till långt fram på kvällen. Ett stort tack till Alf Ekblad för allt arbete du lägger ner på denna stämman och tack Hembygdsföreningen i Brevens bruk för att ni ordnar fikat.

Wadköpingsstämman till slut – även den litet extra i år med kurser, 2 konserter och en fullmatad danskväll förutom en traditionell stämman med c:a 50 deltagande spelmän.

Våra mindre stämmor i Södra Finnfall och Löa i värdefull kulturmiljö har lång tradition och är mysiga och omtyckta. De är väl värda att måna om.

Det sjuder alltså av liv i ÖLFM och nu är vi i startgroparna för en innehållsrik höst. Den inleds med spelträffar på Hallagården 5 oktober och i Församlingshemmet i Kopparberg 11 oktober. Så med inspiration av sommaren går vi vidare! Håll utkik på hemsidan!

Vi ses!

Hoppas er ordförande
Gunnel Sandberg

Styrelsen för Örebro Läns Folkmusikförbund

Ordförande Gunnel T Sandberg t.sandberg.gunnel@telia.com
Sekreterare Kajsa Zetterlund kajsaz@gmail.com
Kassör Jan-Anders Andersson jananderses@telia.com
Ledamot Mats Lindström matslindstrom76@hotmail.com
Ledamot Anton Olausson anton.olausson@gmail.com
Ledamot Jörgen Stenlund jorgen.stenlund@oru.se

Ledamot Karin Gustavsson karinmaria.gustavsson@telia.com
Ledamot Alf Ekblad alf.ekblad@hotmail.com
Revisor Nils-Erik Pettersson & Elisabeth Helldén
R.supp Tania Frid & Andreas Jacobsson
Valberedning Thomas Eriksson & Anna Hesselbom

Adressändring anmäls till kassören

Stämning nr 3 2014

Medlemstidning för Örebro Läns
Folkmusikförbund
årgång 28

Ansvarig utgivare & redaktör

Andreas Svensson

Redaktion

Mats Lindström, Karin Gustavsson

Layout

Olof Hällqvist

Tryck

Örebro universitet

Nästa nummer

utkommer i december

Kontakt för god Stämning

Telefon: 0768-93 43 38

E-post: homosociologicus@hotmail.com

Medverkande i tidningen ansvarar var för sig för sina artiklar.

Folkmusikaliskt relevanta annonser införs gratis!

Äldre Stämningar finns på www.olfm.se

Framsida: Klezmerbandet Mama Chajes
orchestra på Stora hotellet Örebro. Foto:
Andreas Svensson

Succé: Stripa Gruva Folkmusikfesten 2014

Så kom då den 19:e juli och Folk-musikfesten till Blinda Petters minne tog sin början. Vi i Bergslagernas Spelmansgille höll på med förberedelser in i det sista, men på slaget tre fick vi höra vackra horntoner. Det var Thom-as Lundkvist från Spannarboda som blåste in festen.

STRIPA. Så stod alla spelmän där på scenen och det allspelet gick inte av för hackor! Låtarna efter Blinda Petter klingade så vackert ut på gruvbacken. Undertecknad hade fått förtroendet att vara allspelsledare tillika konferencier. Lite svettigt, det ska medges, men mest kul. Och vilken tillströmning det blev. Vi räknade till c:a 500 besökare varav c:a 70 spelmän. Tack vare trivselfunk-tionärer från den lokala PRO-före-nin-gen klarades de praktiska detaljerna, som parkering och annat, galant.

Efter allspelet blev det uppspel från scenen av olika grupper, och då vill jag särskilt nämna Ingegerd Rittberg-Schein från Skövde, som tillsammans med spelkamraten Gunnar Kärnheim från Örebro på ett utmärkt vackert sätt spelade några Blinda Petter-låtar. Ingegerd är dotter till spelmannen Ru-

dolf Rittberg, som i sin tur var son till spelmannen Arvid Pettersson från Guldsmedshyttan, som var spelkamrat och efterföljare till Blinda Petter. Det kändes extra högtidligt att lyssna på!

I kokvagnen började ärtsoppan sjuda, inne i Stripabryggeriet serverades hembryggt öl med tilltugg, i den gamla matsalen serverade den lokala IOGT-NTO-föreningen kaffe och bullar och det alkoholfria alternativet "Godtem-plar-dricka. Bryggeriets lokaler i gamla gruvstugan utgjorde spelplatsen för tre konserter. Den första var ett samarbete mellan Bergslagernas Spelmansgille och spelmän ur Täby Spelmansgille. Vi spelade låtar efter "vår" Per Olsson, Blinda Petter, och "deras" Per Olsson, Pekkos Per från Bingsjö som de har en speciell relation till. De bägge spelmän-nen var samtida och hade många ge-mensamma nämnare. Håkan Vredh från Täby-gillet och Ove Magnusson berättade om låtarna och spelmännen. Ove är ju ättling till spelmannen

J. V. Magnusson som också spelade låtar efter Blinda Petter och var kusin med Arvid Pettersson. Ingegerd Ritt-berg-Schein deltog i sista låten när samtliga spelmän klämde i med "Fria-remarschen".

Nästa konsert på programmet bestod av renässansmusik från Gustav Vasas tid,

exekverad på stråkinstrument, flöjter och allehanda speldon av "Blocknyck-larna" Jeanette, Curt, Jonas och An-ders. Kul att höra den gamla musiken, som man väl kan säga utgjorde en del av grunden för vår folkmusik.

Det sista evenemanget för kvällen var Jeanette Lindmark som spelade "Näck-låtar" och berättade om hur Näcken enligt folktron kunde ta gestalt i våra trakter. "Inte bara en naken karl" utan nästan oftare en liten grå gubbe eller kanske mest som en svart katt som spelade på morrhåren!

Spel till dans från scenen, bl.a. med spelgruppen Kuntera från Hjulsjö, lilla treåriga Moa i bygdedräkt, som spelade på sin pyttelilla fiol från scenen med föräldrarna Towe och Christian Dam, livligt buskspel på gruvbacken, smäk-tande tangotoner och dans inne på museet, smide och samspråk i smedjan, utställningar i Borrverkstan och Karls-sons Kulturverkstad, ja där har ni några fler ingredienser från dagen och kvällen i Stripa Gruv-miljö. Festligt, folkligt, fullsatt och jättekul är min samman-fattning av det hela!

*Text & Bild: Kajsa Karlsson, Ordf.
i Bergslagernas Spelmansgille*

Unga Glysar på läger

Under en solig och varm helg i maj samlades 40 barn och unga mellan 8 och 15 år på Uskavi lägergård utanför Nora för att spela folkmusik tillsammans.

USKAVI. Alla som kom till lägergården var förväntansfulla och nyfikna på hur dessa två dagar skulle bli. Några kände varandra sedan tidigare, andra inte, några hade spelat låtar förut andra inte. Deltagarna delades in i grupper och så var lägret igång. Det spelades fiol, cello

och tvärflojt med stor lust.

Det var en varm och solig helg så många av lägerdeltagarna passade på att ta årets första dopp i det kalla vattnet i Usken. På kvällen drog ett åskväder in över sjön och som sig bör på läger samlades alla i stora huset för kvällsak-

tiviteter och dansutläring. Korv grillades i regnet och när mörkret föll bjöds det på sagoberättande i en av samlingssalarna.

Lägret avslutades på söndagen på Siggebohyttans spelmansstämma. Där spelade alla unga Glysar upp de låtar de lärt sig under helgen och deltog också i allspelet. Trötta och nöjda tackade vi varandra för en fantastisk helg och hoppades på ett snart återseende.

Redan i augusti ordnades en liten återträff för de unga Glysar som ville i samband med Wadköpingsstämman i Örebro. Vi fick äran att avsluta Uppspelet och ytterligare en chans att visa upp vad vi lärt oss på lägret.

Hoppas vi ses 2015?!

Text & Bild: Ingrid Ekman, Camilla Malén Friman, Anna Johansson, Karin Nordberg, lägrets lärare

FOLK AT HEART

2-3 januari 2015 Scandic Grand Hotel, Örebro

Akustisk tvådygns showcase-festival för all slags musik med folkliga rötter
Konserter och publika jam i hotellrum och på scener ända fram till morgonen.

Alla som vill spela på Folk at Heart är välkomna! Man anmäler sig/sin konstellation för spel på hotellrum kl.23-03, arrangörerna förbehåller sig rätten att välja ut konstellationer att spela på elförstärkt scen kl.18-22.

Anmälan & information: www.folkatheart.se

Arr. Acoustic Folk Örebro AB

STJERNFORS. Det var Ljusnarsbergarnas spelmän som tillsammans med café och campingvärdarna Eskil och Inger Olofsson höll i trådarna och ett tjugotal spelmän från Örebro i söder till Vansbro i norr slöt upp i det vackra vädret.

Spelet drogs igång vid 15-tiden och för att få en liten grund att utgå från hade ett litet häfte med låtar gjorts i ordning och delades ut bland de tillresta spelmännen. Kl.19 gjordes så ett avbrott då det var dags att börja tänka på att få något i magen och det blev samling runt grillen. Under tiden dukades det långbord under en paviljong, modell större och efter hand kunde alla sätta sig till bords och avnjuta maten.

När sedan alla blivit mätta och belåtna så återupptogs spelet igen. Till slut gjorde regnet sin entré men då trängde spelmännen ihop sig under taket i paviljongen. Vid elvatiden hade dock temperaturen sjunkit såpass att det blev en förflyttning in i värmen i kaffestugan, där de sista tonerna inte ekade ut förrän klockan hade passerat midnatt.

Text & bild: Mats Lindström

Mysig spel- och grillkväll i Stjernfors

Lördagen den 9:e augusti bjöds det in till spel- och grillkväll på Stjernfors café och camping i Stjärnfors, halvannan mil utanför Kopparberg.

Tema: Riksspelmannen

Ralph Härnklou

Musikalisk bakgrund

Ralph började kommunala musikskolan med att spela blockflöjt som var det vanliga nybörjarinstrumentet då. Senare övergick han till fiol. När han var 13 år gammal börjar han med folkmusik. Bosse Jansson hade kurs och spelmanslag på musikskolan. Senare gick Ralph för Gerd Jansson som var med i Karlskoga felare. Gerd som också var kursmamma i Ransäter lockade med Ralph till Värmlands spelmansförbunds låtläger och det blev tre låtskurser i Ransäter, sista året med Hans Bryntesson som lärare

”Det var tufft, låthäfte fram och spela från pärm till pärm”, säger Ralph. Där lärde ha sig också att dansa.

Uppspelingen

Att Ralph bestämde sig för att spela upp berodde på att många av de traditionsbärare han lyssnat på hade gjort just det plus då den utmaning som det innebar. Ralph spelade upp i Högsbo i Gästrikland 2004. Han spelade Reinländer från Eda o Frykerud, Polska efter Gerdin och en polska efter Carl Johan Björklund som han inte minns numret på.

Förebilder och betydelsen av att vara riksspelman

Inspiration har han fått ifrån traditionsbärare främst nämner han Hans Bryntesson och Ann-Marie Forsberg.

Den traditionella musiken är en hjärtesak för Ralph. Han har lagt mycket arbete på lära sig och dokumentera traditionerna i Karlskogatrakten. Att vara riksspelman har inneburit att han

fått ökat självförtroende och tycker att det är roligt med utmaningar.

Text: Ulf Knutsson

Bild: Privat

KONSERT

i samband med Kulturglädje i Glanshammarsbygd

Hélène Nevers spelar och sjunger franska visor på tema mat, vin & hantverk

11 oktober kl.12.30 & 13.30

Stinas Gårdscafé, fd. bygdegården, Slyte 306, Lillkyrka

Anders Norudde

JAG började spela gitarr hemma i Degerfors när jag var 15 år och fick höra gruppen Kebnekajse 1978 på Radio Örebro. Lärde mig själv sedan spela fiol och andra folkmusikinstrument. Bl.a. Svensk säckpipa, Moraharpa, Stråkharpa, Kohorn, Bockhorn, Sälglöjt mm mm..

Åren 1982-86 gick jag en folbyggarutbildning i Leksand och blev kursetta med gesällbrev. Den karriären fick sedan stå tillbaka en aning då den fick konkurrens av min andra karriär, den som framgångsrik musikanter i bl.a. grupperna Hedningarna och Blå bergens borduner.

1989 i Ransäter blev jag, tillsammans med Bengt Sundberg, Sveriges första Riksspelman på Svensk Säckpipa!

Sedan 1998 bor jag i Karlskoga, spelar inte lika mycket ute nu men har min firma med fiolreparationer, nybygge av stråkinstrument mm."

Förutom Hedningarna och Blå bergens borduner spelar jag med Matti Norlin, blues/folkmusik, Lennart Gybrant, låtar från Östvärmland, huvudsakligen från Visnum-Kil (Cd 2005 "Bönderna underverk, GIGA), Per Saxholm, låtar från Karlskogatrakten. NY CD UTKOM SOMMAREN 2014!!!

Discografi:

Hedningarna 1989

Hedningarna Kaksi 1992 (Grammis!)

Blå bergens borduner 1993

Hedningarna Trä 1994

Hedningarna Hippjokk 1997

Hedningarna Karelia Visa 1999

SoloCd Kan själv! 2000

Med Ulrika Bodén Välje o vrake 2001

SoloCd Med Hull och hår 2003

Med Ulrika Bodén; Rätt nu är det på tiden 2004

Med Arn; de Gotia 2004

Bönderna Underverk 2005

Hedningarna & 2012

Karlskogabeter 2014

Kontakt:

Mail: anders.norudde@gmail.com

Tfn: 0730-555833

Hemsida: www.andersnorudde.se

Intervju: Karin Gustavsson

Faktaruta Tema Riksspelmannen:

På www.olfm.se kan du läsa tidigare publicerade intervjuer av de flesta av riksspelmännen med koppling till Örebro län.

Sedan texterna om riksspelmännen Härnklo, Norudde och Pettersson är publicerade i Stämning, tror vi på redaktionen att det finns två kvar att skriva om – Karin S Nordberg och Jörgen Stenlund. Rätta oss gärna om vi har fel

Tema: Riksspelmannen

Klarinettspelmannen Stig Pettersson berättar...

MITT instrument är klarinett, det har jag spelat i ca 55 år. Jag började spela på musikskolan i Karlskoga 1956. Senare blev det också en hel del saxofon. I slutet på 80-talet träffade jag klarinettspelmannen Stig Hartman på en spelmanstämma i Siggebohyttan. Det mötet kom att betyda mycket för mitt folkmusikspel. Vi spelade många låtar ur Stigs och hans far Karl Eriks repertoar. Senare har jag också spelat låtar efter andra klarinettspelmän i huvudsak från Närke.

1992 ville Stig Hartman åka till Växjö för att försöka bli riksspelman som sin far. Han övertalade mig att följa med och också spela upp. Tyvärr fick jag åka själv på grund av hans sviktande hälsa. Samma sak hände två år senare då uppspelningen var i gamla Linköping. Jag åkte utan Stig eftersom jag hade anmält mig. Jag spelade då bl.a. Brudlåt efter Spel-Kula från Älvhyttan och Brudmarsch efter klarinettspelmannen Spel-Petter från Edsberg.

Uppspelningen gick bra och jag fick Silvermärket. Motiveringen var: För traditionsmedvetet och klangfullt spel på klarinett av låtar från Närke. Jag blev naturligtvis väldigt glad men tänkte samtidigt att det var Stig H. som skulle ha haft utmärkelsen. Jag tycker mycket om folkmusik men vill inte kalla mig riksspelman. Mitt spel på klarinett ägnar jag mer åt klassisk musik i olika former. Dock slutar jag gärna övningss-tunderna med en svängig polska från Närke.

Med vänliga hälsningar

*Stig Pettersson, klarinettspelman från
Fisksjötorp*

KULTISDANS I FRÖVI FOLKETS HUS

FREDAG den 31 OKTOBER KL. 19.00-23.00

ORKESTER: EVA & INGVAR

VI DANSAR 4 GAMLA/GILLES + 1 MODERN

Eva & Ingvar är en duo från Fästeredssund, 2 mil söder om Ulricehamn, som med sin smittande spelglädje bjuder på allt från Gärdebylåten till operettmusik av Offenbach.

Eva Grahn spelar durspel, blockflöjt, fiol, panflöjt, dragspel, saxofon, ukulele samt sjunger stämsång. Ingvar Pettersson sjunger och spelar dragspel, durspel, gitarr och ukulele.

”Jag dansade till dem då jag var på Oskarshamnsdansen i våras. De var helt enkelt underbara! Sån härlig spelglädje. Denna känsla vill jag dela med mig till alla er dansare. Så därför lockade vi dem till Frövi.”, säger Iréne.

Entré: 100 kr, ingår kaffe/te, smörgås och gobit (allt hembakt) Anmälan görs till Iréne Birgersson senast 29/10 - tassa_88@hotmail.com

VARMT VÄLKOMNA!

Arr: Tassadansarna Frövi

Svenskt Visarkiv och folkmusik

Folkmusik och folkdans är begrepp som sedan sekelskiftet 1800 har använts för att karakterisera vissa typer av musik och dans. Från början användes inte ordet folkmusik av dem som själva spelade musiken och dansade, men under 1900-talet har folkmusiken och -dansen blivit tydligare som stilar. Benämningarna har därigenom kommit att övertas av de aktiva.

Generellt har etiketten folkmusik fästs vid musik som varit nära kopplad till traditionella livsstilar som fanns innan det moderna samhället började växa fram från och med mitten av 1800-talet med industrier, förbättrade kommunikationer och nya utbildningsmöjligheter. I Sverige har exempelvis musik förknippad med bondesamhället eller samisk nomadisk kultur ansetts vara typisk folkmusik. Kännetecknande för mycket av den här musiken är att den vanligtvis spridits gehörsvägen och därmed förändrats, så att en mängd mer eller mindre lika varianter av samma visa eller låt med tiden uppkommit, samt att det bland utövarna inte varit särskilt intressant vem som är upphovspersonen. Det samma gäller även för dans.

Begreppet folkmusik

Folkmusik ska förstås som ett begrepp som har stått i kontrast till konstmusik respektive populärmusik, där den sistnämnda typen ansetts nära kopplad till det moderna samhället och dess kommersiella former för att sprida musik genom nottryck och inspelningar och där upphovspersonen i många fall anses viktig. I praktiken är gränserna

mycket suddiga. Mycket av det som kallas svensk folkmusik är inget annat än populära visor och låtar från 1700- och 1800-talen och det är inte ovanligt att gammal populärmusik på några decenniers tidsavstånd tappar sin koppling till upphovspersonen och börjar betraktas som folkmusik.

På 1840-talet förfasades folkmusikinsamlare över de usla visor som då spreds genom skillingtryck, medan samma visor samlades in 100 år senare som exempel på värdefull folkmusik. En hambo räknades definitivt inte som äkta folkmusik i Sverige 1910, medan den i många sammanhang skulle göra det i dag. Under stora delar av 1900-talet kom de låtar och danser som ansågs vara folkmusik att odlas inom tämligen avgränsade sammanhang, till stor del inom spelmans- och folkdansrörelsen. Det gjorde att folkmusiken förändrades från att ha avsett musiken hos en viss del av befolkningen till att bli en viss typ av musik, oavsett vem som framför den.

Svenskt visarkivs folkmusiksamlingar

När Svenskt visarkiv bildades 1951 var intresset helt inriktat mot äldre typer av visor. I den mån man intresserade sig för samtida musikutövande handlade det om äldre visor som levte vidare i tradition och nu kunde samlas in. Från och med 1968, när inspelningsverksamheten inleddes i större skala, vidgades intresset till att också omfatta de äldre instrumentala låttyper som ansågs vara folkmusik. Dokumentation av de nationella minoriteternas folk-

musik inleddes under 1970-talet. Sedan år 2003 har Svenskt visarkiv ansvar för de stora folkmusiksamlingar – förutom instrumenten – som fanns i dåvarande Musikmuseet, bland annat Folkmusikkommissionens arkiv från 1900-talets första hälft och dokumentationen av invandarmusik på 1990-talet. Sedan 2006 finns en forskningsarkivarie med särskild inriktning mot det mångkulturella Sveriges musikaliska uttryck, vilket förstärkte insamlingen inom detta område. Folkdansområdet var länge svagt representerat i Svenskt visarkivs samlingar. När Arkivet för folklig dans kom in i Visarkivet 2011 anställdes en forskningsarkivarie med inriktning mot dans och samlingarna på detta område har sedan växt mycket.

Svenskt visarkiv skulle från början inte skapa egna källor eller ha egna originalsamlingar. Tanken var att Visarkivet skulle hålla kopior av material inom folkmusikområdet, som annars var utspritt på olika platser, tillgängliga på ett ställe för forskare och andra intresserade. En stor och mycket viktig del av Svenskt visarkivs folkmusiksamlingar är därför kopiesamlingar. Parallellt med detta byggdes samtidigt en originalsamling upp med donerat material och egen inspelningsverksamhet. Svenskt visarkivs folkmusiksamlingar består bland annat av uppteckningar, inspelningar, fotografier, trycksaker av olika slag samt personliga handlingar efter utövare, forskare och organisationer som varit verksamma på folkmusikområdet.

Citerat från www.musikverket.se/svenskt-visarkiv

Virtuoser med irländsk touch spelade

När en irländsk folkmusiker och folkmusikaliskt inspirerade kammarstråkar sammanstrålar vill det gärna bli bra! Besökarna i Långbro kyrka den 7 september vill med all säkerhet se samarbetet mellan Christy O'Leary och Olof Ericsson fortsätta.

ÖREBRO. Irländaren Christy O'Leary från Östansjö behärskar mycket väl fiol, tin whistle, sång och uilleann pipes – den irländska säckpipan. Den sistnämnda har en mjuk och fin ton och passar fint in i Olof Ericssons musikarrangemang. Programmet som bjöds var en blandning av irländskt, klassiskt, rumänskt och svensk folkmusik. Konserten är den tredje i ordningen och uppfördes i fullsatt kyrka i Långbro församling. Även de två föregående konserterna var fullsatta.

Irländsk bard inspiratör

Ett fokus för samarbetet är den irländske blinde harpspelaren och kompositören Turlough O'Carolan (1670-1738). Han förenande gaeliska tongångar med klassiska från kontinenten och ansågs vara modern i sitt tonspråk. På konserten framfördes tre melodier som O'Carolan skrivit – O'Connors Planxty, O'Carolans Concerto samt Eleanor Plunkett. Låtarna återfinns på thesession.org/tunes både som midi-fil och notblad.

Olof, att arrangera 1700-talets O'Carolan-låtar för kammastråkar 2014, hur ska man då tänka?

”Det finns inget 'ska'. Det är viktigt att få med den levande traditionen, så som Christy gör det. Alla gör sin egen tolkning och det är bara så det kan vara. Jag letar efter uttryck

som inte reducerar orkestern eller så att Christy får för lite utrymme. Det är en spännande balansgång.”

Vad är det ni finner tilltalande hos varandra musikaliskt sett som driver er framåt?

”Christy är en fantastisk musiker i största allmänhet. Det är en ynnest att få samarbeta med någon som kan musikstilen så genuint som Christy kan. Något som är roligt med honom är variationerna – att det låter lite olika varje gång.”

Uilleann pipes – besvärligt instrument?

Myten säger att det tar sju år att lära sig bälgtekniken på uilleann pipes och sju år att hantera flöjten skapligt. På frågan om hur Christy ser på det, svarar han att det finns så mycket som sju dubbla rörblad i den irländska säckpipan och de brukar gärna bete sig på olika sätt. Det är en svårighet, säger Christy lakoniskt.

Och vad säger du, Christy, om att samarbeta med Olof?

”It's a fresh approach to O'Carolan, Olof har inte hört alla tidigare tolkningar som finns sedan förut av O'Carolans musik. Olof tillför nya dimensioner! Det blir en känslomässigt stark upplevelse för mig.”

Text och bilder: Andreas Svensson

Spelträff i församlingshemmet Kopparberg

Spelträff i församlingshemmet Kopparberg

Lördagen den 11 oktober kl. 17.00

Dags igen för höstens gemytligaste spelträff! Träffen inleds med vårt annorlunda allspel och som vanligt buskspelar vi, äter och trivs.

Alla akustiska instrument är välkomna!

OBS! KNYTKALAS: Medtag egen mat och dryck. Vi bjuder på kaffe/te med tilltugg.

Välkommen till spelträffen hälsar Bergslagernas Spelmansgille!

Upplysningar: 0581-137 24